

Numer telef.
1024

Pismo poświęcone sprawom G. Śląska oparte na
gruncie narodowo-polskim niezależne w polityce

Numer telef.
1024

Abonament u agentów i na
poczcie 2,30 złote miesięcz.

Wydawca: Jan Kustos, Katowice, ulica Andrzeja 14, I piętro prawo.
Redakcja: ul. Andrzeja 14. — Redaktor przyjmuje od 8—1 dopoł. i od 2¹/₂—5 popoł.

Reklamy i Ogłoszenia: 1 str. 400 Zł.
1/2 str. 250 Zł., 1/4 str. 140 Zł., 1/8 str. 80 Zł.

Ludność Górnos Śląska „obraduje” pod egidą komunistycznych posłów Wieczorka i Komandera

Naczelnik Chmura w królewsko-8 pokojowo urządzonej mieszkanie po defraudancie podatkowym

Zamknięcie Sejmu Śląskiego i postanie go na zieloną trawę nie było dla nas żadną niespodzianką. Byliśmy bowiem przekonani od samego początku, że walka tocząca się między opozycją i Sanacją, a raczej pomiędzy posłem Korfantym i Wojewodą Dr. Grażyńskim doprowadzi do jaknajostrejszego konfliktu, a konflikt ten przy obecnej możliwości rządzenia skończy się na zamknięciu sesji sejmowej.

Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że twierdzenia Sanacji, iż ta sesja nie była sesją budżetową, są nonsensem. Skoro Sejm przeprowadził generalną debatę nad budżetem przy pierwszym czytaniu, skoro komisje przedebatowały ten sam budżet, a skoro Marszałek Sejmu jako punkt pierwszy na posiedzeniu w dniu 27-go czerwca wyznaczył sprawę drugiego czytania budżetu, to nie ulega najmniejszej wątpliwości, że była to sesja budżetowa. A wiadomą jest rzeczą, że podczas sesji budżetowej żaden niema prawa po myśli Statutu Organicznego Sejmu odraczać wzgl. zamykać.

Niestety u nas utarł się zwyczaj, że niewygodny Sejm się albo rozwiązuje, albo się go odracza. To zrobił w ubiegłym roku Prezydent Rzeczypospolitej Polski z pierwszym Sejmem Śląskim, rozwiązując takowy bez wyznaczenia w przepisany czas nowych wyborów. Województwo było rządzone przez samego Wojewodę, no i Radę Wojewódzką, pieniądze wydawano bez uchwał Sejmu Śląskiego, aż nareszcie przyszły wybory, z których wyszedł obecny Sejm Śląski.

Ten Sejm został znowu wprawdzie nie rozwiązany jeszcze, ale za to odroczony na nieograniczony czas. Rzeczą jasną jest, że odroczenie Sejmu Śląskiego zahamuje życie gospodarcze, ba nawet i kulturalne. Z tej sprawy niekorzyść będzie miała litylko ludność Górnos Śląska, gdyż przeróżne zamierzenia Sejmu Śląskiego nie mogą zostać urzeczywistnione. Wojewoda Śląski stoi na stanowisku, że przedebatowany preliminarz budżetowy przez Radę Wojewódzką już jest budżetem, a Sejm Śląski musi go tak uchwalić, jak go przekazała Rada Wojewódzka. Gdyby interpretacja taka była słuszną, nie potrzebaby było wogóle Sejmu Śląskiego, a wtedy Ludność Górnos Śląska nie potrzebowałaby wydawać 1350 złotych, miesięcznie dla każdego posła.

Szkoda niestety więc jest, że odroczenie Sejmu Śląskiego nie pociągnęło za sobą niepłacenia djeł posłom Sejmu Śląskiego, skoro ten Sejm nic nie robi. Zaczęliby więc rzeczywiście ruszać się wtedy posłowie Sejmu Śląskiego, a już choćby tylko z tego powodu, żeby dostać djeł.

Jedyni dwaj posłowie Sejmu Śląskiego, a mianowicie posłowie z obozu komunistycznego, a raczej

komunistycznego Wieczorka i Komander zabrali się obecnie do dzieła. Nie mogą na terenie sejmowym nic osiągnąć, a dzieje się to dzięki ich nieudolności i nieznajomości najłatwiejszych zasad i podstaw parlamentarnych, łowią rybki w mętnej wodzie, zwołując zebrania i wiece publiczne. Na rękę im idzie władza policyjna, która, zakazując im zebrania i rozwiązując im wiece, robi im temsamem reklamę. Tak było w ubiegłym tygodniu w Szopienicach, gdzie jeden z władców policyjnych zakazał przemawiać posłowi Wieczorkowi. Ten zaś, chcąc właśnie przemówić, ściągnął koło siebie około 1000 ludzi, na których najeżdżała później policja konna. Doszło do poważnego starcia pomiędzy tłumem i policją, wynikiem czego było okaleczenie 15 policjantów i trzech ludzi z tłumy.

Policja jednakowoż widząc, że tym sposobem przysparza się zwolenników posłom Wieczorkowi i Komanderowi, zezwoliła na drugi dzień później przemawiać obydwom w Siemianowicach. A wynik był ten, że nikomu włos z głowy nie spadł. Znaczący to między innymi, że Ludność Górnos Śląska jest za zbyt cierpliwa, zaś ta cierpliwość może zostać narażoną na szwank wtedy, kiedy się ludności zabrania ułyszeć z ust posłów parę słów.

Gdyby w ślad za posłami wyżej wymienionymi poszli posłowie wszystkich klubów, to niewątpliwie Rząd Centralny musiałby się raz nareszcie zdecydować, czy metody stosowane na Górnym Śląsku przez jego reprezentantów są słuszne. Dochodzą do nas wiadomości, że przy olbrzymim bezrobociu, przy masowych zwalnianach robotników i urzędników z pracy na kopalniach w rybnickim rewierze brakuje wagonów na załadowanie mialu węglowego. Kopalnie muszą, ten mial sypać na hałdy. Miał taki się łatwo zapala, przezco kopalnie mają straty.

Jeżeli się już nawet władze zabierają do tego, żeby obłożyć aresztem za zaległości podatkowe dotychczas poważnej kwocie zakwestjonowane, codo ich wysokości pieniądze przeznaczone na wypłatę robotników i urzędników, to metody takie budzą poważną wątpliwość. Kryzys gospodarczy robi się coraz większy. Ludność zaczyna już najmniejsze kwoty nawet płacić weksłami, a wiadomą jest rzeczą, że weksel, to nie żaden środek płatniczy, a litylko przyrzeczenie płatności. Nawet najuczciwszy kupiec, który wystawia weksel płatny np. za 3 miesiące, nie może wiedzieć, czy w przeciągu tych trzech miesięcy nie zostanie zruinowany przez władze skarbowe, które nakładają podatki w olbrzymiej wysokości. Zaś Naczelnicy Urzędów Skarbowych i ich żony chodzą po mieście, choćby pawie napuszone. Znany np. taki wypadek, że Naczelnik Chmura z Urzędu Skarbowego I, w Katowicach, przeniesiony (niewiadomo, za

co) z Bielska do Katowic, zakupił meble od żyda Bettera na licytacji na 8 pokoi, kuchnię i wszelkie inne luksusowe urządzenia. Ludzie, którzy to urządzenie mieszkaniowe Bettera znali, opowiadają nam, że jest to mieszkanie iście po królewsku urządzone. Oczywiście jest rzeczą, że również z temi meblami nabył Naczelnik Chmura to mieszkanie. Żyd Better nabrał Skarb Państwa na przeszło 1 200 000 złotych. Ten żydlak miał kilka koncesji w samych Katowicach. Władze skarbowe przecież wiedziały względnie powinny być wiedzieć, z jakimi kwotami zalega żyd Better. Gdy uciekł ten żydlak do Czechosłowacji, to wtedy gazety pisały parę dni, a na tem skończyło się wszystko. A teraz Skarb Państwa, a w większej mierze Skarb Śląski obłożył aresztem nieruchomość żyda Bettera, która przedstawia wartość najwyższą 250 000 złotych, a ten sam Skarb ma do żądania przeszło 1 200 000 złotych, tak, że Skarb Państwa straci względnie już stracił na tej sprawie około 1 000 000 złotych. Ciekawem byłoby stwierdzić, ile Naczelnik Chmura za to urządzenie mieszkaniowe zapłacił, i jakim cudem otrzymał na to mieszkanie przydział, chociaż mieszkanie już poprzednio miał. Podpadająca jest również rzeczą, dlaczego akurat Naczelnik Chmura to mieszkanie kupił, a to jako Naczelnik Urzędu Skarbowego.

To jest jeden z kwiatuszków, jak władze skarbowe postępowały z oszustami podatkowymi, a drugi taki kwiatuszek to sprawa z podatkami na 80 000 złotych w kabarecie „Trocadero”, których Skarb Śląski wzgl. Państwa więcej oglądać nie będzie.

Ludność Górnos Śląska przez posłów swoich w Sejmie, jakoteż na publicznych wiecach powinna się domagać stanowczo zmiany kursu w stosunku do niej.

Władze przekonane być mogą, że gdyby takie metody stosowano wobec robotników w Zagłębiu Dąbrowskim, lub chłopów w Małopolsce Wschodniej, to takiego spokoju by tam nie było, jaki tu jeszcze u nas panuje. Policją z najeżonymi bagnietami nie zahamuje się tej lawiny grożącej zniknięciu życia gospodarczego. Gdyby się wejrzało w serce tych policjantów i gdyby ci policjanci mówić mogli prawdę, to napewno dowiedziałyby się władza od nich, że policja nie jest na to, żeby atakować ludzi niewinnych i nie mogących być odpowiedzialnymi za to, co oni robią. Gdy żołądek jest pusty, to się go nie napełni frazesami próżnemi przy przeróżnych okazjach z trybun publicznych lub wylaniami na papier w „Polsce Zachodniej”. Ludność Górnos Śląska dała Polsce to, bez czego, kto wie, jak by w Polsce wyglądało. Dlatego też Ludność Górnos Śląska ma prawo żądać od Państwa Polskiego należycie żyć, kiedy pracować chce.

Ku uwadze Wydziałowi Samorządowemu Województwa Śląskiego!

Niektóre chłystki, a również i niektórzy inżynierowie, do których się zalicza specjalnie p. Stopczyński Województwa Śląskiego, pobierający wysoką gażę z Województwa Śląskiego, a również jako nadzorujący samochodem Związku Celowego także pewnego rodzaju honorarjum, twierdzą, że „Głosu Górnego Śląska” się nie boją.

Że się go jednak boją, świadczy o tem fakt, że na drugi dzień po ukazaniu się artykułu w „Głosie Górnego Śląska” sprawy pluskiew w Szpitalu Miejskim w Katowicach zjawiała się zaraz specjalna komisja, która zajęła się dezynfekcją szpitala. A na trzeci dzień zjawili się nawet nasz tatuś miasta Katowic w Szpitalu, a mianowicie p. Dr. Kocur. Artykuł zrobił swoje a pacjenci tam będący cieszyli się niezmiernie, że już ich pluskwy więcej żreć nie będą.

To samo się dotyczy i niektórych pp. kierowników szkół dokształcających. Gdyśmy rąbnęli pod adresem kierownika szkoły dokształcającej nijakiego Raisa w Strzebieniu, to p. Rais cały dzień kłął na nas, wyzywając na nas. W każdym bądź razie doniesienia co do ukarania rodziców za nieposyłanie do szkoły dokształcającej są w zawieszeniu, gdyż rodzice zaraz na czas wnieśli sprzeciw, a sprzeciwy znajdują się we właściwej instancji.

Otóż gmina zgodnie z przepisami ustawy uchwaliła budżet. Starosta Biollik pozmieniał budżet w tym kierunku, że na przysposobienie wojskowe przeznaczył 100 złotych na L. O. P. P. też jakąś kwotę, na nieprzewidziane wydatki 400 złotych, chociaż gmina tych pozycji nie uchwalała. Kto się chce bawić w żołnierza, ten niech za to zapłaci. A jeżeli już tak Starosta Biollik lubi wojsko, to niech da ze swej własnej skatuly, nie 100, ale 1000 złotych. Kto chce fruwać w powietrzu, ten niech też sobie za to zapłaci. Co do nieprzewidzianych wydatków, to takowe gmina dlatego skreśliła, że chce mieć dozór na wszystko z jednej strony, zaś z drugiej przeznaczyła tą kwotę na naprawę dróg, na który to cel uchwalała pierwotnie Rada Gminna 2000 złotych, zaś Starosta Biollik tak to zrobił, że zostało na ten cel litylko 800 złotych. To się nazywa po niemiecku Eingriff in das autonome Verwaltungsrecht, a czego Staroście Biollikowi robić niewolno.

Następnie Naczelnik Gminy Deja rządził się w gminie choćby szara gęś, sprzedawał grunt gminy, ba nawet tak daleko było, że bez uchwały Rady Gminnej, choiła dać niejakiemu Koptoniowi (też Flüchtling) przewłaszczenie na bezprawnie sprzedany grunt gminy Strzebień. Na szczęście nasi Radni, których tam mamy 5-ciu, a do których się najpierw przyłączył jeden korfianciarz, no i sanator jeden, na czas zaprotestowali do Sądu przeciwko tego rodzaju bezprawiu, zaś odnośny sędzia akta przesłał Staroście do łaskawej wiadomości. Starosta Biollik odpowiedział, że Naczelnik Gminy Deja nie miał zamiaru dać przewłaszczenia?! My jednak stwierdzamy, że ten zamiar był, gdyż po darmo Naczelnik gminy Deja z jednym ławnikiem do Sądu nie jechał. A gdyby ten zamiar nie był istniał, to by też Radni Gminni protestu nie byli wnieśli. Ciekawem jest, że Kopton już użytkuje na gminnym gruncie, fabrykując tam cegłę, chociaż nie jest właścicielem tegoż gruntu, gdyż przewłaszczenia nie miał, ani też nie ma, zaś radni gminni nie wiedzą, pod jakimi warunkami ta sprzedaż tego gruntu nastąpiła, a Naczelnik Gminy na interpelację Radnych oświadczył, że on kontraktu nie ma, a ponoć znajduje się u Notariusza Czuba. — Jeżeli to jest prawdą, to śmiemy się zapytać p. Notariusza Czuba, czy taki kontrakt jest ważny lub nie, gdyż do sprzedaży gminnego gruntu musi być przynajmniej uchwała Rady gminnej i zarządu gminnego, czego dotychczas niema.

Podobnie w ostatnich dniach otrzymał Naczelnik Gminy Deja urlop, a to od 1-go lipca 1930 r. Gmina o tem dotychczas nic nie wie, gdyż Deja oddał urządowanie w ręce 2. ławnika Piotra Myrolika w Łazach, chociaż w danym wypadku, należy się władza pierwszemu ławnikowi.

W interesie ładu, prawa i porządku śmiemy bardzo poważnie wątpić, czy tolerowanie takiej gospodarki przez Starostę Biollika jest zgodne z przepisami ustawy. Moży by się Wydział Samorządowy przy Śl. Urzędzie Wojewódzkim niniejszą sprawą zainteresował i w porozumieniu w Radnymi sprawę odnośnie zbadał. Gdyż podobnie w zeszłym roku nadeszło 4000 zł. subwencji na szkołę gminy Strzebień, zaś Rada Gminna nie wie wogóle nic o tem, na co te

pieniądze wydano. Naczelnik Okręgowy Gajda oświadczył, że do takich spraw nie ma się prawa wtykać Rada Gminna, gdyż na to jest Zarząd Szkolny, chociaż i Naczelnik okręgowy Gajda powinien wiedzieć, że Zarząd Szkolny jest jednostką podlegającą Radzie gminnej i zarządowi gminnemu. A więc i w danym wypadku powinna być gmina i o tem dokładnie być poinformowana, jeżeli się od niej wymaga, uchwalenia wydatków na utrzymanie szkoły. Również Rada gminna pismem z dnia 29. 1. 1930 r., wnio-

śła protest przeciwko postępowaniu Naczelnika Gminy Deji do Starosty, na co dotychczas żadnej nie otrzymała odpowiedzi.

Ponieważ przeciwko postępowaniu Starosty Biollika Rada gminna na posiedzeniu swem przed mniejszością trzema tygodniami uchwaliła protest zapisaniem do protokołu, dlatego i ta sprawa powinna zostać przez Wydział Samorządowy zbadana, gdyż luzów w budżetach gminnych we Województwie Śląskiem nie potrzebujemy.

O reorganizację naszych szpitali

naszych szpitalach nie jest wszystko tak, jak być powinno. Np. zapluskwione stosunki w szpitalu Miejskim wymagały konieczności uderzenia pięścią w stół, co się też dzięki naszemu artykułowi stało.

W Szpitalu Elżbietanek w Katowicach jest Naczelnym Lekarzem Dr. Neukirch, który niema nic do gadania, gdyż siostra Andrzejka uważa się za wszechwładną nad życiem i śmiercią pacjentów. Kogo ona chce, to do szpitala przyjmie. Do którego lekarza ma chory pójść, od tego jest nie Dr. Neukirch, lecz siostra przełożona. Sprawa ta winna być troszeczkę zreformowana.

Ale uchwycimy teraz to źródło tego zła, a naszych szpitalach. Np. lekarzem Naczelnym jest Dr. X. ma również swój oddział, który musi sam osobiście załatwić i chorymi się opiekować. Niema więc czasu na to, żeby drugich kontrolować lub nawet kontrolować siebie. Siebie oczywiście kontrolować nie może.

Jest więc rzeczą pożądaną, żeby np. w Katowicach w porozumieniu z Województwem utworzono Urząd Dyrektora Szpitalnictwa. Dyrektorem takim mógłby być lekarz z długoletniem doświadczeniem po szpitalach, jakoteż z długoletnią praktyką we swoim zawodzie. Wtedy nie mogło by się słyszeć w poszczególnym szpitalu, gdzie Naczelnym Lekarzem mówi do

studenta, który zaledwie ukończył 3 semestry medycyny: „Panie kolego.” — Takie kolegowanie słyszy się bardzo często. A taki kolega z trzema semestrami medycyny przeprowadza operację, które się we większej części nie udawają. Chorych się niepotrzebnie przetrzymuje długo w szpitalu, a o uporządkowanie stosunków zdrowotnych w szpitalu mowy niema, gdyż taki kolega nie ma na to ingerencji, ani jej też mieć nie może, zaś p. szef na to nie ma czasu, gdyż po oglądzie szpitala, siada do samochodu i jedzie na prywatną praktykę.

Wogóle należałoby tak wyposażyć lekarzy szpitala, żeby im umożliwić należyte życie, ale również im zabronić praktykowania prywatnego poza szpitalem. Gdyż lekarz urząd swój w szpitalu uważa za podrzędny, gdyż na każdego pierwszego, czy pracuje lub nie i jak pracuje, otrzyma pensję, zbywa chorych w szpitalu, a główna rzecz to jego prywatna praktyka.

Przypuszczamy, że propozycja nasza jest do przyjęcia. Lekarze powiatowi w porozumieniu z Naczelnikiem Wydziału Zdrowia Publicznego i w porozumieniu z poszczególnymi miastami i większymi gminami mogą propozycję naszą rozpatrzyć, a przekonają się, że wyjadzie na dobro chorym i na udoskonalenie i podwyższenie poziomu zawodu lekarskiego.

Jaki ma interes w tem D. K. O. P. Katowice a szczególnie Wydział Osobowy (IV/1b)?

Poszczególne władze wytworzyły dla siebie u nas Towarzystwo wzajemnej adoracji. Tak np. Ministerstwo Skarbu przesyła ludziom, t. zn. emerytom i rencistom należności przez P. K. O., na czym znowu zarabia z jednej strony P. K. O. sama, a z drugiej strony poczta, gdyż tej trzeba zapłacić należność od przyniesienia pieniędzy. Ale nie dosyć na tem.

Państwowy Monopol tytoniowy popiera w pudełkach papierosowych, w których są zawarte papierosy „Dames” piwa z browaru Okocimskiego, przedstawiającego go jako grubego piwosza.

To samo robi D. O. K. P. Katowice, popierając specjalnym okólnikiem, a raczej zalecając dzierżawcom przy zakupie trunków Zamkowe Zakłady Przemysłowe w Cieszynie. Ów Radca z Wydziału Osobowego pismem z dnia 20-go czerwca 1930 r. pod znakiem akt IV/1 b, Pr. 577/30 nazywa Zamkowe Zakłady Przemysłowe w Cieszynie własnością Skarbu Państwa. A my wiemy, że jednym z głównych akcjonariuszy tych zakładów to osoba prywatna pochodząca z Poznańskiego. Zresztą ów Radca powinien wiedzieć, że wyżej wspomniane Zakłady są Spółką Akcyjną, a więc prywatną, a nie państwową.

My niechcemy postępowania owego Radcy nazywać po imieniu, gdyż przypuszczamy, że znajdują się browary, które przeciwko tego rodzaju postępowaniu ze strony D. O. K. P. Katowice zaprotestują. D. O. K. P. Katowice podała całestronne pismo, wystosowane przez wyżej wspomniane zakłady do Dyrekcji Polskich Kolei Państwowych w Katowicach, wszystkim dzierżawcom restauracji, bufetów, oraz kiosków spożywczych do wiadomości. Co takie zalecanie właściwie znaczy, to my już wiemy. Dlatego też radzimy odnośne zalecenie Dyrekcji wycofać, gdyż inaczej nie możemy się oprzeć podniesieniu zarzutu przeciwko Dyrekcji Kolei, że podawa wzgl. zaleca firmę jedną prywatną ze szkodą dla wielu innych firm. Radzimy więc w przyszłości być ostrożniejszym.

A ów Radca nazywa się Dr. Kaczorowski. Czy to czasem nie jest ten sam Dr., który kiedyś z pan Tajstrą posiadał fabrykę cygar we Wodzisławiu, a poprzecju jej przez Państwowy Monopol Tytoniowy otrzymał odszkodowanie i ładną posadę w Dyrekcji Kolei Państwowych? — O ile się nie mylimy, to tak. Dlatego też jeszcze zmysł kupiecki pozostał u Dr. Kaczorowskiego.

Z Królestwa Kłapszczyzny Świętochłowice II.

Jest rzeczą bardzo znamieną na Górnym Śląsku, że Samocja specjalnie angażuje na Górny Śląsk swoich takich, którzy mają niemieckie nazwiska. Po magistratach tułają się przeróżne Stamfesty, po Województwach przeróżne Walze i Kankofery, a po szkołach przeróżne Stemple. (Może, żeby się Niezłomom przybodobac!!)

O jednym z takich Stempelów napiszemy słów kilka: Od niespełna dwóch lat przyszedł sobie do Łagiewnik Śl. człowieczyna, który ukończył 6 klas gimnazjalnych. Prosto z wojska zrobiono z niego zaraz wielkiego pedagoga. Człowiek ten nazywa się Stempel. Bez najmniejszego teoretycznego i praktycznego wykształcenia zrobiono go nauczycielem, a zarazem kierownikiem 23-klasowej szkoły żeńskiej w Łagiewnikach Śląskich. Oczywiście, że Pani Stempelowa uczy również w tej samej szkole pod swym mężulkiem, pobierając 450 złotych na miesiąc.

P. Stempel przyszedłszy na Górny Śląsk nie zu-

pełnie goły jak łuński święty a mająteczek przyniósł w kuferekczku, otwarto mu wrota, żeby według Frenkla „drzwiany i oknawy” dochody mógł pobierać, żeby „godnie” mógł występować jako kierownik szkoły. Otóż p. Stempel pobiera oczywiście gażę za kierownika, potem dodatek administracyjny, następnie dodatek dla klas równoległych, pozatem dodatek administracyjny jako kierownik szkoły mniejszościowej, następnie pobory jako kierownik szkoły górniczej (co przynosi jemu znowu 250 złotych miesięcznie), jako nauczyciel szkoły przemysłowej 130 złotych miesięcznie, jako kierownik drużyn harcerek 450 złotych miesięcznie. Aby jeszcze jakiś dochodzik był, delegowano jego do okolicy w charakterze komisarza wpisowego dla szkół mniejszościowych

(Dokończenie nastąpi.)

Drukiem i nakładem: Jan Kustos w Katowicach w Drukarni „VITA”, Katowice. — Redaktor odpowiedzialny: Jan Kustos. Katowice.

DER PRANGER

Eine Beilage des „Głos Górnego Śląska“, welche zur Aufdeckung u. Beilegung jeglicher Mißstände dient

Fast wie ein Märchen - und doch ist es wahr!

76 000 000 bzw. 50 000 000 Dollar für 300 Bürger aus Deutsch- und Polnisch-Oberschlesien

In der ersten Hälfte des 19. Jahrhunderts wanderten 2 Brüder aus Oberschlesien nach Amerika aus. Der eine hiess Joseph, der andere August. Beide hatten den Namen Wylezalek. Vor ihrem Tode hatten sie in Newyork vor einem dort zuständigen Gerichtsnotar ihr Testament gemacht. Der § 4 dieses Testaments besagt, dass der Wert des Nachlasses der Brüder im Kosteninteresse auf 50 000 000 Dollar angegeben wird. Dieses Testament sollte ein Jahr nach dem Tode dieser beiden Brüder geöffnet werden. In einem andern Paragraph dieses Testaments steht weiter, dass dann dieses Testament der Stadt Woźniki zugesandt werden soll, wonach bis zum 4 Jahre nach Veröffentlichung und Öffnung des Testaments die Erben und Erbeserben das Recht haben, sich um diese Summe zu bewerben.

Tatsächlich kam dieses Testament im Urtext, demnach nach in englischer Sprache, nach Woźniki an. Woźniki hat es nach der Starostei Lublinitz gesandt. Von dort sollte es der Wojewodschaft Schlesien zugewiesen werden. Die Erben haben erst, da

die Veröffentlichung dieses Testaments nicht erfolgt sei teils auf Umwegen, teils durch eine Notiz im „Katolik Polski“ davon erfahren. Und nun ging bezw. geht seit dieser Zeit der Kampf um dieses Testament.

Wenn auch die oben erwähnte Summe schon an und für sich märchenhaft erscheint, so behaupten die 300 Erben, dass es im Urtext nicht um 50 000 000, sondern um 76 000 000 Dollar geht. Die Angelegenheit war bereits in Händen von Rechtsanwälten auf polnischer, wie auch deutscher Seite. Wir sind im Besitze eines Schreibens einer dieser Rechtsanwälte an seine Kollegen, in dem es unter anderem folgender Massn heisst: „Wir haben den Eindruck gewonnen, dass gewisse unredliche Leute, die auf diesen Wege gewissen Nutzen ziehen wollen, in dieser Richtung arbeiten, dass die Wahrheit nicht ans Tageslicht kommt.“

Die Angelegenheit ist insofern von grossem Interesse, zumal sie der Sejmarschall Wolny bereits einmal in den Händen gehabt hat. Es sollten dann Zeugen vernommen werden, die das Testament im

Original gesehen haben.

Im Testament heisst es, dass falls bis zum 4-ten Jahre nach Öffnung und Veröffentlichung des Testaments sich die Erben und Erbeserben nicht melden sollten, dann die ganze Summe unter beide Staaten verfällt.

Dieser Paragraph im Testament und die Verschleppung der ganzen Angelegenheit lässt tief blicken.

Einer von den Erben hat sich an uns gewandt und hiermit werden wir versuchen die Angelegenheit auf gutmütigem Wege zu Ende zu führen, d. h. den Erben zu ihrem Rechte zu verhelfen.

Sollten die Erben auf diesem Wege, bezw. durch Verhandlungen mit den massgebenden Stellen nicht zu ihrem Rechte gelangen, dann werden wir Wege schon finden, die zu einer genauen Klärung in der Affäre führen werden, zumal die drei Verwalter des Erbnachlasses noch leben.

Immerhin ist diese Angelegenheit von äusserst wichtiger Bedeutung. Denn 50 000 000 Dollar sind für die 300 Erben keine 50 Groschen.

Ein amtliches Lob für die Oberschlesier!

Es handelt sich um den Erfindergeist der Oberschlesier. Einige Eisenbahner haben wichtige Verbesserungen im Eisenbahnverkehr erfunden und dem Eisenbahnministerium zur Anwendung übersandt.

Erfindungen haben die Oberschlesier schon lange gemacht. Man hat nur so lange Zeit davon öffentlich nichts gehört. Erst vor kurzen, hatten wir es in der Zeitung gelesen. Es muss schon tatsächlich was Wichtiges sein, dass sich das Ministerium — wenn vielleicht auch schweren Herzens gegenüber den Oberschlesier — zur so einer Belobigungsart entschlossen hat.

Schliesslich gibt es Oberschlesier, welche ohne Erfindungen nicht leben können. Sie müssen immer basteln. Und zu diesen zählen wir die bekannte Familie Siodczyk. Gerade der Sohn von dem Werkmeister S. ist ein Genie. Wir haben über S. viel gehört und wenn er der Öffentlichkeit unbekannt ist, so wollen wir anschliessend nur das veröffentlichen, wie es mit den eingesandten Erfindungen während der Zeit der Aureli Rybicki-Herrschaft gemacht wurde.

Also sandte ein Angestellter nach dem technischen Büro irgend eine Verbesserung, dann machte Pan Aureli als Kierownik des technischen Büro einige Stiche drum und dran und sandte es dem Zeichner M. nach oben ins techn. Büro zurück zur Umzeichnung, dass darauf nur das Notwendigste gedruckt kommt, als wenn es aussehen müsste, dass der eigentliche Erfinder nur der Pan Aureli Rybicki ist.

Im Jahre 1925 hatte Aureli solche Erfindertum gehabt, dass es fast aussehen wollte, dass er von einer techn. Hochschule zum Dr. Ing. h. c. ernannt werden wollten. Dagegen die anderen Zeichner und Techniker im techn. Büro vom Rybicki, die lachten zum Erbrechen. So einen naiven Menschen, wie Rybicki haben sie im Leben noch nicht gesehen. Selbst wenn August Borsig im Jahre 1925 aus dem Grabe gestiegen wäre und sich die Zeichnung einer Lokomotive vom seinen Adjutanten Atenski aus Moskau im techn. Büro der D. K. P. angesehen hätte, er

wurde vor Aerger zurück ins Grab gegangen sein, aus Wut, dass sich in den letzten 80 Jahren in Oberschlesien nichts geändert hat. (Diese Zeichnung wird von einem Zeichner sorgfältig aufgehoben, zum Andenken in Museum Sl. gesandt, für hervorragende Leistungen von Aureli Rybicki und Konsortes.)

Als ein Techniker vom techn. Büro D. K. P. wiederum nach Warschau einmal eine Erfindung direkt gesandt hat und trotz vieler schriftlichen Mahnungen keine Antwort erhielt und als er persönlich von Warszawa die Nachricht brachte, dass seine Erfindungen verloren gegangen sind, da drehten die Oberschlesier den Spiess um, und brachten nur solche Erfindungen an ihren Vorgesetzten Aureli, welche unausführbar waren.

Und es geschah, dass einmal im Jahre 1925 ein Eisenbahnreferent sich einen Witz erlaubte und am 1. April dem Aureli Rybicki komplette Zeichnungen ins Büro sandte, über eine moderne Bremsvorrichtung an Maschinen und Waggonen. (In Wirklichkeit hatten s. Zt. der deutsche Vorstand des Maschinenamtes Simon und andere Regierungsräte und Oberingenieure von der deutschen Eisenbahndirektion Zeichnungen ad akta als unausführbar weggelegt zu den anderen alten Zeichnungen.)

Oh, wie freute sich damals Pan Aureli Rybicki und seine Mameluk Gliszczynski und Teodorowicz, dass diesmal ihr Chef und Zauberer eine grosse Prämie und Beförderung vom Eisenbahnministerium erhalten wird. Sie beorderten den obereschlesischen

Techniker Karwoth, dass dieser sofort diese eingesandten Blaupausen korrigieren und verbessern möchte, damit es so aussieht, dass als Erfinder nur der Pan Aureli in Frage kommt.

Und als wir im Jahre 1926 schon einen Artikel hierüber brachten, da hat das damals sehr viel Staub unter den Zeichner aufgewirbelt, denn mit Aureli Rybicki war nicht zu spassen und ein Sprichwort sagt: „Gegen die Dummheit kämpfen die Götter selbst vergebens.“

Nun Pan Aureli Rybicki hat sich so mit Ruhm bekleckert, dass er zuletzt froh war, dass er aus Oberschlesien weg war. Er nannte das, in einem Briefe aus Ministerium „persönliche Unsicherheit“.

Und wir Oberschlesier waren in Wirklichkeit froh, dass wir ihn endlich los waren. Kurz danach kam auch sein Bruder Staś dran — er wollte Helme für die Polizei liefern, vielleicht kann er jetzt die benötigten Karabiner liefern.

Nun Rybicki ist weg. Aber die Spuren seiner Anwesenheit sind noch da.

Endlich bessert sich auch alles im Wydział Mechaniczny. Und der neue Kierownik dieses Wydział soll sich nicht nach der Methodik Rybickis richten. Denn genug von der Ungerechtigkeit gegenüber den Oberschlesier. Weg mit solchen Kierownikes, wie Teodorowicz und Gliszczynski, aus dem Wydział Mechaniczny!

Solche Helfershelfer von Rybicki brauchen wir nicht in Oberschlesien.

Kan. Dr. Szramek als Volkswirtschaftler!

Wenn jemand im Glashause sitzt, so soll er auf andere nicht mit Steinen werfen, sagt ein Sprichwort. Polnisch könnte man das so sagen: „Jak nie potrafiśz, nie pchaj się na alisz“.

Wenn jemand zu Roms Zeiten ein Klugschnacker sein wollte, hat man von ihm gesagt: „Sciat multa, sed non multum“. (Er wisse ja Vielerlei, aber nicht viel).

Wir wollen das letzte um Gottes Willen nicht von Sr. Hohehrwürden Monsignore Kanonikus Dr. Szramek behaupten, da er sonst jemanden dazu bewegen könnte (wie das jemand schon getan hat), uns exkommunizieren zu lassen, wovon wir keine Angst haben.

Da nun aber Kanonikus Dr. Szramek als „voriglicher, guter“ Volkswirtschaftler sich praktisch

bereits in der Öffentlichkeit bewiesen hat und zwar bei dem Bau der Schlesischen Kathedrale, so hat er aus Anlass des 50 jährigen Festes des Kattowitzer Schneiderzwangsinnung auch eine Rede gehalten, indem er folgende Volkswirtschaftstheorie zum Ausdruck brachte. So z. B. hat laut der „Kattowitzer Zeitung“ Kanonikus Dr. Szramek folgendes gesagt: „Der Redner (gemeint ist Kanonikus Dr. Szramek) sprach sich über die Krise in der Gesamtwirtschaft, dann sehr optimistisch aus, da er auf dem Standpunkt steht, dass wahrscheinlich durch Reduktion in den Fabrikbetrieben wieder Zeiten für das Handwerk eintreten dürften.“

Die Plessische Verwaltung hat bereits angefangen!

Nachdem die ungeheure Nachricht gekommen ist, dass die Gelder, welche für die Arbeiter und Beamten zur Löhnung bestimmt waren, bei der Plessischen Verwaltung beschlagnahmt worden sind, für angebliche rückständige Steuern, brach die grösste Entrüstung und Empörung unter der Arbeiter und Beamtschaft aus. Der Verstoß der Finanzbehörde ist eine Vergewaltigung der zivilrechtlichen Bestimmungen und ein Verstoß gegen das Strafgesetzbuch. Hätte die Wojewodschaft den Teil nicht herausgegeben, der für die Arbeiterschaft bestimmt war, so hätten

Kanonikus Dr. Szramek hat den Schneidern das Blaue vom Himmel herunter gerissen. Soll er doch zunächst wissen, dass jede Reduktion der Arbeitskräfte, wenn auch in den Fabrikbetrieben die Verschlimmerung der wirtschaftlichen Lage für alle Berufe nach sich zieht. Zwei von den Anwesenden alten Kattowitzer Schneidern gingen nach dieser „Belehrung“ aus dem Saal heraus, denn sie wollten sich solche Theorien nicht länger anhören.

Jedenfalls kann man vom Kanonikus Dr. Szramek sagen: „Jak nie potrafisz, to nie pchaj się na afisz.“ Denn bei dem Bau der Kathedrale hat er sich bestimmt mit Ruhm nicht bekleckert.

ten gewisse Faktoren in der Wojewodschaft das blaue Wunder erlebt.

Es erfolgt darauf die Reaktion. Die Plessische Verwaltung hat mit den Entlassungen derjenigen Beamten angefangen, die aus dem gelobten Lande stammen. Und mit Fug und Recht. Denn Tausende von Oberschlesiern liegen auf der Strasse, und auf den Gruben und in der Administration der Plessischen Verwaltung mästen sich die „Swoi“.

Hoffentlich werden auch die andern Verwaltungen dem Beispiel der Plessischen Verwaltung folgen.

Das Budget der Wojewodschaft für 1930/31

Dem Schles. Sejm zur gefl. Kenntnisnahme!

In Oberschlesien sind Aemter eingerichtet, von denen man nicht weiss, wer die Beamten bezahlt. Dem Gesetz nach, sind diese Aemter aus den Rahmen der Wojewodschafskontrolle herausgenommen und sollen angeblich nur dem Finanz- und Innenministerium unterstehen.

Nun ist es aber auch hier fraglich, ob man solche indirekte Gesetze in Oberschlesien mit Rechtskraft behalten kann. Denn Oberschlesien besitzt einen Genfer Vertrag und ein Organisches Statut. Und nach dem Organischen Statut müssen alle Gesetze durch den Sejm Śl. anerkannt und durch den „Dziennik Ustaw Śl.“ veröffentlicht werden.

Nun ist es aber in Oberschlesien so weit gekommen, dass eine gleiche Behörde — wahrscheinlich um die höheren Beamten zu verteilen — zwei gleiche Aemter unter zwei verschiedenen Bezeichnungen in

Katowice führt und zwar eine in einer Privatwohnung auf der ul. M. Piłsudskiego 43, 1. Et., mit 2 Kommissaren und 25 Beamten, von denen 10 Stück sogar in Sosnowice Dienst machen und eine gleiche Büro auf der ul. Słowackiego im Hotel Pisarek eingerichtet ist. Es handelt sich nur darum, wer die Beamten bezahlt und ob so viel Kommissare tatsächlich notwendig sind.

Vielleicht interessiert sich endlich der Sejm Śl. um diese Sache und um die Liquidierung doppelter Einrichtungen, auf Kosten der oberschlesischen Steuerzahler.

Denn Oberschlesier scheinen dort gar nicht beschäftigt zu werden.

Vielleicht handelt sich hier nur um die Unterbringung der pensionierten jungen Offiziere?

Wie steht es mit der Kohlensäure von der Fa. Rommenhöller?

Bisher haben wir uns damit befasst, dass die Bierkonsumption vor unlauterem Wettbewerb geschützt wird. Wir wollten aber bis heute einem Hauptprodukt zum Biere schützend aus dem Wege gehen. Aber weil es doch nicht geht, ist es unsere Pflicht, den ersten Schuss los zulassen. Und zwar wollen wir hier über die Fabrikanten der Kohlensäure berichten.

Wir wissen so viel, dass vor nicht ganz 18 Monaten der Kohlensäurepreis von 11 Złoty auf 18 Złoty gestiegen ist, und schon wieder erfahren wir, im Zuge, dass der Preis auf 24 Złoty erhöht werden soll.

Den Anfang hierzu, soll die Firma Rommenhöller aus Berlin bzw. Holland über Danzig nach Katowice gemacht haben. Eine Fabrik existiert in Beuthen und eine in Rybnik.

Die Restaurateure befinden sich deswegen in Aufregung und führen die Preiserhöhung auf die hohen Geschäftskosten und Gehälter zurück, welche diese Firma hat. Nun ja, wenn man so viel Beamte und Direktoren nur aus Deutschland hat und diese sich in Rentenmark an Gehalt schadlos halten wollen, so raten wir dem Besitzer, d. i. dem holländischen Generalkonsul aus Berlin eine Reorganisation innerhalb seines teuren Beamtenapparates vorzunehmen und nicht durch die hohen Geältern derart die Produktionskosten erhöhen. Der Verkaufspreis für 1 Flasche Cognak genügt vollkommen 10 Złoty und nicht, wie jetzt 18 Złoty.

Selbstverständlich schimpfen die Bierkonsumenten auf diese Teuerung und wissen nicht, dass zum Bier noch die teure Kohlensäure hinzugezählt werden

muss. Wir wiederum werden uns erst bei den anderen Firmen über die Produktionskosten erkundigen, damit wir endlich erfahren, was dort bei der Firma Rommenhöller los ist und den Restaurateuren über den teuren Beamtenapparat Aufklärung geben.

Denn schliesslich wollen wir auch nichts der Firma Rommenhöller und den dort ganz schlauren Maxe Unrecht tun.

Die beiden Verärgerten!

Am 4. Juli d. Js. ärgerte sich Naczelnik p. o. Gawron sehr über unseren Artikel. P. Gawron weiss wohl nicht, dass die Gemeinde dem Baumeister 6 Złoty pro Meter für die Anker zugelegt hat, die die Grube umsonst der Gemeinde hätte liefern sollen.

Ueber die von der Grube gestohlenen Bretter, das nächste Mal zumal die Gerichtsverhandlung (am 9. Juli 1930) darüber geführt wird.

Auch über das Rendez — vous des p. Gawron mit Frau X., von der er einen Korb erhielt, auch das andere Mal.

Nun, legen Sie doch, bitte, die Rechnungen für Abfuhr von Wasser und Kohle vor die den Herren W. D. und anderen beglichen wurden, obwohl diese auch um 300 Prozent überzahlt wurden. Zur Bekämpfung des Bolschewismus spendierte p. Gawron ohne Beschluss (aber nicht aus eigener Tasche) 400 Złoty. Ebenfalls baut p. Gawron eine Strzelnica, die bereits 11 000 Złoty kostet, auch ohne Uchwala. Auch einen Brunnen hat p. Gawron gebaut, aber dort könnte Ujek Langrzyk reinfallen, ohne zu ertrinken. Denn Wasser ist dort nicht vorhanden, es ist eben eine Cisterne. Aber darauf steht es „Naczelnik Gawron wybudował 1930 r.“.

Und nun, Panie Dworowy, weshalb lassen Sie und Ujek Langrzyk dies zu?

Aber vorläufig Schluss wegen Raummangel. Das nächste Mal mehr. Dort ist eine Wirtschaft, die selbst Pfarrer Bernacki in der Kirche gegeisselt hat. Das andere kommt noch in den „Pranger“, denn so etwas muss an den Pfahl kommen wie dies im Mittelalter war.

Esset inländisches Gemüse?!

Voriges Jahr protestierten die Czenstochauer En-gros-Gemüsehändler bei der Warschauer Zentralregierung, dass diese verbieten solle, nach Oberschlesien ausländische Gemüse einzuführen. Gesagt — getan.

Vom Ausland (gemeint von Ratibor) kommt jetzt gar nichts mehr nach Oberschlesien. Dafür haben die kongresspolnischen Händler freie Hand und können die Preise nach Herzenlust hochschrauben.

Von Zeit zu Zeit kommen zwar von Holland einige Waggon Gemüse herein, aber das passiert selten, denn die Einfuhrbeschwerden sind zu gross.

Vor 5 Wochen kamen so in Chorzow zirka 10 Waggon Rhabarber an.

Die oberschlesischen Importeure haben es im engros an die Händlerinnen mit 7 Złoty pro Zentner ab Waggon Chorzow verkauft, während der polnische mit 14 Złoty pro Zentner am Markte verkauft wurde.

Merkwürdig: holländischer 50 Prozent billiger, wie der Polnisch-Czenstochauer.

Und deswegen haben die Czenstochauer Juden solche Angst — vor dem kleinen Verdienst. — Also konkurrenzlos wollen sie sein, und der Oberschlesier soll den kongresspolnischen Juden die Taschen füllen.

»CHIŃSKIE OKO«

KABARET z najciekawszymi atrakcjami
Każdy wieczór 14 przeróżnych numerów
od środy, dnia 9-go lipca począwszy w

»OGRODZIE KOCERTOWYM«
JANA DŁUGAJCZYKA
KATOWICE, Plac Miarki

Po zupełnej gruntownej renowacji

Restauracji »Grand« KATOWICE

ul. Kościuszki Nr. 38
Telefon Nr. 14-92

objąłem znowu osobiście takową. Ręczę za wyborową kuchnię, znakomite likiery, wina i wódki oraz dobrze pielęgnowane piwa. Dla towarzystw na zebrania sala parkietowa darmo.

Z poważaniem

Ludwik Maleppa, właściciel

RESTAURACJA i ŚNIADALNIA »POLONIA«

Katowice, ul. Póprzečna 5

poleca swoją znakomitą kuchnię, dobrze pielęgnowane piwa, pierwszorzędne wódki likiery i wina

Restauracja

wł. Floegel i Naasner

Katowice, ul. Pocztowa

poleca

znakomicie pielęgnowane piwa
w syfonach, likiery i wódki.